

Oponentský posudek bakalářské práce Veroniky Čulíkové
Identita lidí s kochleárním implantátem

Tato bakalářská práce je věnována problematice identity lidí s kochleárním implantátem. Název práce nám říká, že je to téma užitečné hlavně pro předmět Kultura českých neslyšících, kde máme v této oblasti ještě mezery.

Práce je rozdělena na dvě části. V teoretické části se diplomantka nejprve obecně zabývá pojmem identita a také faktory ovlivňujícími identitu. Následně se zaměřuje na lidi se sluchovým postižením, a to především na identitu lidí s kochleárním implantátem. Diplomantka čerpala ze zdrojů souvisejících s tématem v českém jazyce a pracovala také s literaturou cizojazyčnou věnující se problematice identity neslyšících. Přesto mám výhrady: proč diplomantka nevyužila všechny doporučené zdroje, které byly uvedené v zadání práce – např. Černý a Vojtechovský (některé zdroje, např. Komesaroff, zřejmě prostudovala jen částečně); anebo proč nečerpala z monografie *Pod maskou benevolence* autora Harlana Laneho? Navzdory těmto výtkám uznávám, že teoretická část je zpracovaná na slušné úrovni a je vidět, že diplomantka umí s informacemi efektivně pracovat a přehledně a stručně shrnout poznatky získané ze studia různých materiálů.

V teoretické části ale chybí informace, jak komunita Neslyšících vnímá lidi s kochleárním implantátem a jak je nazývá (viz. kapitola 4.2.1. Komunita Neslyšících). Proč se kol. Čulíková zaměřila jen na vlastní vnímání identity jedince? Mohla by se diplomantka zamyslet nad následujícími otázkami: Je možné budování identity bez vlivu sociálních skupin? Myslíte si, že člověka s kochleárním implantátem, který se identifikuje s Neslyšícími, komunita Neslyšících přijme? Kol. Čulíková totiž uvedla „*tím pádem mohou být členy tohoto společenství i lidé, kteří žádné sluchové postižení nemají. Nejčastěji to bývají CODA, ...nebo tlumočníci znakového jazyka.*“ (s. 23) – to znamená, že lidé s kochleárním implantátem nemohou být členy komunity Neslyšících? Dále – myslíte si, že jsou všichni stejného názoru, že členy komunity Neslyšících mohou být i CODA či tlumočníci znakového jazyka?

V praktické části kol. Čulíková nešťastně zvolila dotazníkové šetření, které je v rozporu se zadáním bakalářské práce, kde je uvedeno, že by výzkum měla provést „*metodou semistrukturovaných rozhovorů – mezi lidmi s kochleárním implantátem s vrozenou hluchotou (pokud možno stejné věkové kategorie) a mezi ohluchlými lidmi s kochleárním implantátem.*“ Formou dotazníků získala pouhých 10 respondentů, což pro kvantitativní výzkum bohužel nemůžeme připustit. Sama diplomantka uznává v závěru své práce, že zvolila špatnou metodu. Zajímá mě, jak dlouho kol. Čulíková sbírala dotazníky, a jakou aktivitu do získávání respondentů vložila?

Závěr:

Na základě výše zmíněných důvodů a nedostatků v teoretické a především v praktické části bakalářské práce Veroniky Čulíkové musím konstatovat, že její text nesplňuje základní náležitosti, které jsou na tento typ prací kladeny. Proto ani nemohu tuto bakalářskou práci doporučit k obhajobě.

Návrh hodnocení: Neprospěla

11. června 2015

Mgr. Radka Nováková
Ústav jazyků a komunikace neslyšících